

AFSCHRIJF

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** **dertiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 12 juni 2006 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen:

Not. nr. DE. 66.97.464/03/26

Griffie nr. 1959

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

3545

1. _____, l, zonder beroep, geboren te _____ op _____,
wonende te _____ ;

3546

2. _____, „, zonder beroep, geboren te _____ of _____,
wonende te _____ ;

Verdacht van :

Te _____)

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

-bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met

de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden..

In casu:

A. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2000 (stuk 44):

het bouwen van een metalen loods van 15,5 meter op 6 meter met een hoogte van 4,50 meter (stuk 2 en 9);

B. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2002 (stuk 44):

het plaatsen van een metalen scherm van ongeveer 2 meter hoog aan de achterste perceelgrens (stuk 2 en 9)

gelegen in woongebied conform het gewestplan van 30 mei 1978 zonder verdere planologische voorschriften.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 31 december 2002.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis,

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

op en , geboren te , geboren te op
beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 10/04/1986 geregistreerd op 23/04/1986.

De rechtbank nam kennis van:

De processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging;

1. Nopens de procedure

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 7 november 2005 waar de zaak werd uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 6 maart 2006 en vervolgens 8 mei 2006, op verzoek van de beklaagden en ten einde de beklaagden toe te laten tot vrijwillig en volledig herstel over te gaan en het openbaar ministerie toe te laten terzake controle uit te voeren.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

De dagvaarding werd overgeschreven op het eerste hypotheekkantoor te Dendermonde op 16 september 2005 onder nummer . De dagvaarding is ontvankelijk (art. 160 van het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, hierna afgekort DORO).

De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telasteleggingen en identificeert de eigenaars (de eerste en de tweede beklagde) ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijke vergunningenregister is niet op straffe van ontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 8 mei 2006, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad genomen :

- de vordering van het **Openbaar Ministerie**, uitgesproken door
; substituut-procureur des Konings;

- de **eerste beklagde** en de **tweede beklagde**
in hun middelen van verdediging, voorgedragen door mees-
ter , advocaat te , die hen
vertegenwoordigde.

2. Nopens de feiten

De beklaagden worden vervolgd wegens het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning

- bouwen van een metalen loods van 15,5 meter op 6 meter met een hoogte van 4,50 meter, in de periode van 1 januari 2000 tot en met 31 december

2000 (tenlastelegging A);

- plaatsen van een metalen scherm van ongeveer 2 meter hoog aan de achterste perceelgrens in de periode van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2000 (tenlastelegging B).

Het onroerend goed ligt volgens het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 gewestplan in woongebied, zonder verdere planologische voorschriften.

3. Nopens de tenlasteleggingen lastens de beklaagden

Het staat vast dat de werken/handelingen/wijzigingen zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd. Dit blijkt afdoende uit de vaststellingen vermeld in het strafdossier (o.a. proces-verbaal van vaststelling dd. 12 juni 2003, stuk 2, strafdossier). De beklaagden hebben het hen ten laste gelegde in de loop van het opsporingsonderzoek erkend. In termen van pleidooien heeft de verdediging gesteld dat het ten laste gelegde niet betwist werd.

4. Nopens de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

Door het college van burgemeester en schepenen van de stad , hierin later bijgetreden door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, werd een herstellvordering strekkende tot herstel in de oorspronkelijke staat ingeleid (stukken 26 en 27, strafdossier).

Uit het aanvullend onderzoek dd. 20 en 25 april 2006 blijkt echter dat inmiddels volledig herstel werd uitgevoerd.

Aldus zijn de hiervoor vermelde herstellvorderingen zonder voorwerp geworden.

5. Nopens de straftoemeting

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B zijn voor elk van de beklaagden de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf te worden uitgesproken.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevale-

ren.

De *eerste beklagde* is thans 58 jaar oud. Hij is foorkramer. Hij beschikt over een gunstig strafrechtelijk verleden, hetgeen enige mildheid verantwoordt bij de straf-toemeting.

De *tweede beklagde* is thans 56 oud. Zij beschikt eveneens over een gunstig strafrechtelijk verleden, wat eenzelfde mildheid in de bestraffing toelaat.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

Gegeven hetgeen voorafgaat komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om voor de hiervoor omschreven feiten in hoofde van elk van de beklagden de in het dictum van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen. De rechtbank houdt hierbij in ruime mate rekening met het feit dat de beklagden – weliswaar enigszins onder druk van de hangende strafvordering – vrijwillig tot volledig herstel zijn overgegaan, zodat mildheid kan betoond worden.

Gelet op de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 5, 38, 40, 44, 50, 65, eerste lid, 66, 100;

Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, 68;

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99, § 1-1°, 146 al. 1-1° en laatste lid, 147, 149, 204;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,**rechtdoende OP TEGENSPRAAK,****OP STRAFRECHTELIJK GEBIED:**

VERKLAART de beklaagden schuldig aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A en B;

TOEPASSING makend van art. 65, eerste lid Sw.;

VEROORDEELT de beklaagden elk tot een geldboete van 100 euro, vermeerderd met 40 deciemmen (x 5), 500,00 euro bedragend;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagden uitgesproken geldboeten kunnen worden vervangen door een gevangenisstraf van telkens 30 dagen.

SPREEKT bovendien voor de beklaagden de verplichting uit om **ELK EENMAAL** en bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

LEGT aan de beklaagden **elk** een vergoeding op van 25,00 euro bedoeld door artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

BEGROOT de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie op 122,43 euro en veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot deze kosten.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERINGEN:

STELT vast dat de herstellvorderingen van het college van burgemeester en schep en van de stad en van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp zijn geworden.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWAALF JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

, alleensprekend rechter in strafzaken.
, substituut-procureur des Konings.